

mis temma arm ni kennaste ja kõrgiste
 olli ehitand. „Zummal löi innimest, üt-
 „leb kirri, ennese näo järrele, Zummala näo
 „järrele löi ta tedda.“ Esimese innimese
 nimmi olli Adam. Temma ihho olli mul-
 last, se on: maisest asjust lodud, kedda
 Zummal omma kõigewäggewama õhoga
 ellawaks teggi. Adam näggi, et iggal lo-
 mal ennese kohane olli; innimesel ep ol-
 nud weel seltsi. Agga kui temma raskest
 unest üllesärkas, seisis kasa temma ees,
 ja temma ütles rõmoga: „se on nüüd lu
 „minno luust, ja lihha minno lihhas, tedda
 „peab mehhe naeseks hütama.“ Ta nim-
 metas tedda Ewaks, se on: elluks, sest
 et temma kõige innimeste emmaks pididi
 sama. „Ja Zummal watas kõige se peäle,
 „mis ta olli teinud, ja wata, se olli kõik
 „wägga hea.“

Zummal panni lodud innimesi ma ja
 omma lomade wallitsejaks, ja õnnistas
 neid. Nenda lõppes lomise fues pääw sure
 õnne ja auga. Kui sünniks Zummalast inni-

mese kombel räkida, siis tulles seitsmet pä-
 wa, mis selle järrel tulli, hingamise-päwaks
 nimmetada. „Zummal õnnistas seitsmet
 päwa, ja pühitses tedda.“ Pärast seäti
 Mosese kässo seaduses sedda päwa Israe-
 li-rahwa sabbatiks ehk hingamise-päwaks.

Kes ütles: sago ma	Kes hõab rõhhed õhta
Ja taewas ülle ta;	Meil paistma pea kohta?
Kes ütles: merri olgo,	Kes sadab pilwed, tuled,
Ja wessi kokko tulgo?	Kust pitkse healed kuled?

Se olled, Zummal sa,
 Kel wägge otsata.

Sa ütled: „sago!“ — Saab,
 Mis kõiki rõmustab.

2. Waggade õnn ja patto lang- mine.

Põggene patto eest kui üsti eest;
 sest, kui sa temma liggi lähhad, siis
 wõttab ta sind kinni. Sir. 21, 2.

Zummal olli innimestele wägga armast
 kohta ello-assemeks andnud, kus nemmad
 kõik waewata said, mis nende üllespidda-